

«Daniya»: Tots els premis

Els premis de cinematografia de la Generalitat es van lliurar per primera vegada en un cinema, amb la projecció d'*El vent de l'illa*, una gran pel·lícula que, finalment, anirà al festival de Berlín, fora de competició. *Daniya*, del valencià Carles Mira, va ser la més premiada.

Carles Singla

D*aniya*, la pel·lícula de **Carles Mira** que recrea la dominació musulmana dels Països Catalans, va ser la gran triomfadora de la nit del cinema català. *La senyora*, un projecte aixecat personalment per **Silvia Tortosa**, premi a la millor actriu, va seguir-la a poca distància. Un total de deu premis de cinematografia i, per primera vegada, quatre per a vídeo, es van repartir la nit que va reunir tot el cinema català.

El Coliseum, autèntic temple del cinema barceloní, va acollir la cerimònia, els seus porxos van acollir les indispensables aglomeracions a l'entrada i la sortida i tampoc no van faltar els focus, a l'interior, perseguint els premiats pels passadissos. Presentant l'acte, la deliciosa **Silvia Munt**, i un **Miquimoto** elegantíssim que va provocar polèmica amb les seves ulleres fosques i la manera com va presentar el que podien haver estat els «deu principals del cinema».

En primera fila del balcó, el president **Jordi Pujol**, els consellers **Joaquim Ferrer** i **Agustí Bassols**, el director general del cinema i vídeo, **Josep M. Forn** i, vingut expressament de Madrid, el director de l'ICAA, **Fernando Méndez Leite**. Repartits per la sala, actors, actrius, tècnics, directors i productors. Amb un record per **Pepón Coromina**, recentment desaparegut, i productor del film guanyador de l'any passat, *Angoixa*, va començar l'acte.

El cinema històric va fer la seva aparició amb la projecció de dos documentals de Laya Films, la productora de la Generalitat republicana durant la guerra, que fa poc han estat retornats a la Filmoteca catalana. *Els tapers de la costa*, documental de **Ramon Biadiu** sobre el treball del surro, i *El President d'Euzkadi, hoste d'honor a Catalunya* van ser la mostra d'un cinema documental que fa cinquanta anys ja havia assolit, malgrat les dificultats dels temps, una notable solidesa.

Abans de la projecció d'*El vent de l'illa*, els presentadors van fer pujar a l'escenari el director, **Gerard Gormezano**, els productors, **Manel Valls** i **Albert Sagalès**, i els actors **Simon Casel**, **Mara Truscana** i **Ona Planas**. **Miquimoto** va ser protagonista d'un altre

show amb les seves inexplicables dificultats per traduir les respostes angleses de **Mara Truscana**. L'actriu, un xic sufocada per l'esclat de riallades que es va produir, va exclamar en perfecte espanyol «¡Qué horror!» quan va baixar de l'escenari.

El vent de l'illa va respondre plenament a l'expectació que havia despertat. La bellesa de les seves imatges i una narració simple i poètica van ser molt ben acollides pel públic, tant com l'anunci que havia fet **Manel Valls** que la pel·lícula anirà al Festival de Berlín, bé que fora de competició.

Arribat el moment dels premis, la **Silvia** i el **Miqui** van tornar a agafar el

micròfon per començar a llegir la llista de guanyadors. Els membres del jurat, que havien estat tancats tot el dia, en unes deliberacions que van durar sis hores, eren en aquesta edició **Jesús Garay, Carles Balagué, Jaume Peracaula, Joan Lluís Goas, Miquel Porter, Joan Balada, Joaquim Masdeu, Josep Lluís Amposta, Francesc Hierro, Núria Hosta, Enric Majó, Antoni Kirchner, i Josep Maria Forn.**

Aquest últim, junt amb el President **Pujol** i el conseller **Ferrer**, van pujar a l'escenari per presidir el lliurament. Els premis de vídeo s'estrenaven en guany, i el premi al millor videograma va ser per a *Ma germana*, realitzat pel cineasta **Xavier Juncosa**. **Joan Mallarach** va haver de descendir del quart pis del galliner del Coliseum per recollir el premi a la millor direcció per *Papiristoria*, i **Josep M. Civit** va ser guardonat com a millor tècnic per *El nou veí*. Els estudis Zoom TV S. A. van rebre el premi a la millor post-producció i efectes especials per *Belchite South Bronx*.

Els premis de cinema van començar

amb la concessió d'un premi extraordinari als vint-i-cinc anys de *La llanterna màgica* de **Perpinyà** i **Arnau Olivari**, el seu promotor. *La llanterna màgica* va permetre als cinèfils catalans, en els anys més foscos del franquisme, conèixer els clàssics i les obres d'avantguarda que la censura ens volia estalviar a capa i espasa.

El premi al Cine-club, va ser aquest any per al de l'Hospitalet de Llobregat, triomfador d'una terna en què hi havia els de Lloret i Manresa. La terna de sales d'exhibició que més s'havien destacat en la promoció del cinema català era composta pels cinemes Oscar, de Tarragona, l'ABC de Girona i la Sala Mozart de Calella. En l'apartat de distribuïdores, el jurat va destacar el fet que Opal Films, guanyadora en les últimes edicions, va renunciar a presentar-se, i el premi fou per a **Antoni Llorens** i Lauren Films, que, entre altres, distribueix també *El vent de l'illa*. Per al premi a la millor contribució a la cultura cinematogràfica, el jurat va destacar especialment el treball de **Palmira González**, i va recomanar la concessió d'un ajut que li permeti seguir amb el seu treball, però el premi va ser per al museu del cine de Torroella de Fluvià, i el seu conservador, **Tomàs Mallol**.

Les pel·lícules que optaven a premi en aquesta edició, per a la qual cosa havien d'haver-se estrenat abans del 31 de desembre passat, eren, amb un total de dotze, la participació més nombrosa en la història dels premis. De totes elles, però, només quatre havien tingut una estrena normalitzada abans d'aquesta data, i les altres havien estat presentades en sessions especials, fora de Barcelona i dels circuits normals de distribució.

Els títols eren *Blue Gin*, de **Santiago Lapeira**, *Daniya*, de **Carles Mira**, *Esquadró*, de **José A. de la Loma**, *Laura*, de **Gonzalo Herralde**, *L'escot*, d'**Antoni Verdguer**, *La senyora*, de **Jordi Cadena**, *La tribu dels Aurons*, un film de dibuixos animats de **Josep Vicianà**, *La veritat oculta*, de **Carles Benpar**, *Material Urbà*, de **Jordi Bayona**, *¿Qui t'estima, Babel?*, d'**Ignasi P. Ferré**, *Repressió*, de **Josep Lluís Valls**, i *Una nit a Casa Blanca*, d'**Antoni Martí**.

El triomf de *Daniya* es va començar a palpar quan se li va atorgar el premi a la millor contribució tècnica, conjuntament a **Montse Amenós** i **Isidre Prunès**, per la direcció d'art i vestuari, **Tomàs Pladevall** per la fotografia, i la producció executiva de **Pere Roca**, que va recollir el guardó. La dotació

Carles Mira, director de «Daniya».

d'aquest, al igual que els d'interpretació i direcció, és de mig milió de pessetes.

Sílvia Tortosa, amb un vestit molt discret, va rebre el premi a la millor actriu, que també era un reconeixement al seu treball per aixecar el projecte de *La senyora*. **Fermí Reixac**, per una brillant interpretació en un paper secundari de *Daniya*, va rebre el premi al millor actor, i **Jordi Cadena** fou distingit com a millor director per *La senyora*, de la qual també és guionista junt amb **Sílvia Tortosa**.

En l'apartat de curts-metratges, entre els cinc títols que optaven al premi, se'l va endur *Per molts anys*, de **Jesús Font**, interpretat per **Ramoncín** i **Maribel Verdú**. Finalment, **Carles Jover**, com a productor, va pujar a l'escenari per recollir la placa que acredita *Daniya* com la millor pel·lícula catalana del 87 i el milió de pessetes que comporta el premi.

L'acte es va cloure amb unes paraules d'**Arnau Olivari**, en nom dels guardonats, de **Josep M. Forn**, que va fer un breu balanç del que havia estat l'any 87 en cinema, i del president **Pujol**, que va reconèixer una manca d'interès de la Generalitat pel cinema que, a poc a poc, es va esmenant. □